

Getalswaarden in het Hebreeuwse Aleph-Beth

In deze lezingen is, naar aanleiding van de getalsmatige structuur van elk teken in het *aleph-beth*, sprake van vijf verschillende getalswaarden:

1. Uiterlijke waarde
2. Verborgen waarde
3. Volle waarde
4. Athbash-waarde
5. Grote waarde

Hoe zit dat?

Elke Hebreeuwse letter heeft een bepaalde getalswaarde in het 'telraam' van het alefbet. Er zijn 9 eenheden, 9 tientallen en 4 honderdtallen. Dus: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 dan 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 en ook nog 100, 200, 300, 400. Deze waarde heet de *uiterlijke waarde*, het is de letterwaarde. Maar, aangezien elke letter in wezen een *teken* is, een *begrip*, een *woord*, bestaande uit meerdere letters, waarvan alleen het eerste teken de feitelijke letter voorstelt (het zogenaamde *acrofonische principe*) heeft elke letter nog een 'verborgene kapital'. Enkele voorbeelden kunnen hier veel verduidelijken:

Gimmel, ג, 3, de derde letter in het alefbet schrijf je als woord: גִּמְלוֹל, *gimmel*, 3-40-30. Drie is hier de *uiterlijke waarde* van de *gimmel*, en het stuk 40-30, de מ, *meem*, en de ל, *lámed*, vormen de *verborgene waarde* van de *gimmel*. We schrijven dan $(40) + (30) = (70)$. De *volle waarde* van *gimmel* is de som van de *uiterlijke waarde* en de *verborgene waarde*: $3 + (70) = 73$.

Een ander voorbeeld: **Samech**, ס, 60, de vijftiende letter in het alefbet schrijf je als woord: סָמֶךְ, *sámech*, 60-40-20. Zestig is hier de *uiterlijke waarde* van *samech*, en het stuk 40-20, de מ, *meem*, en de כּ/ך, *kaph*, vormen weer de *verborgene waarde* van *samech*. We schrijven de *verborgene waarde* als $(40) + (20) = (60)$... dus óók 60. De *volle waarde* van *samech* is weer de som van de *uiterlijke waarde* en de *verborgene waarde*: $60 + (60) = 120$.

Nóg een voorbeeld: **Resh**, ר, 200, de twintigste letter in het alefbet schrijf je als woord: רֵישׁ, *resh*, 200-10-300. Tweehonderd is hier de *uiterlijke waarde* van *resh*, en het stuk 10-300, de י, *yod*, en de שׁ, *shin*, vormen de *verborgene waarde* van *resh*. Dat schrijf je weer als $(10) + (300) = (310)$, dus tussen haken. De *volle waarde* van *resh*, dus de som van *uiterlijke waarde* en *verborgene waarde*, is: $200 + (310) = 510$.

Toepassing:

Het Hebreeuwse woord סָגַר, *sagár*, 60-3-200, betekent *sluiten*. In dat begrip kunnen we nu spreken over de *uiterlijke waarde*: $60 + 3 + 200 = 263$. Over de *verborgene waarde*: $(60) + (70) + (310) = (440)$ en over de *volle waarde*: $263 + (440) = 703$. Vergelijk maar met wat hierboven is gezegd.

Vervolgens is het heel belangrijk inzicht en kennis te hebben van de '*grammatica van het getal*'. Welke zeggingskracht hebben deze getallen? Maar ook: wat is het verschil in betekenis van de *uiterlijke waarde*, de *verborgene waarde* en de *volle waarde*? Wat betekent het in dit begrip *sagár*, dat die *uiterlijke waarde* 263 een *priemgetal* is? Dat de *verborgene waarde* (440) 'iets' met 44 heeft? Dat de *volle waarde* 703 het *driehoeksgetal* van 37 is?... $(703 = 37 + 36 + 35 \dots \text{etc.} \dots + 2 + 1)$... zulke vragen. Kortom: vóórdát deze getalsmatigheid deel kan nemen aan de interpretatie van het begrip *sagár*, op zich, is er nog heel wat studie vereist. Helemaal boeiend wordt het als we ontdekken dat deze getallen ons op het spoor brengen van talloze andere begrippen met dezelfde, of gedeeltelijk dezelfde getalsmatigheid. Dan gaat er pas echt een onvermoede wereld open en wordt *interpretatie* een boeiende en bloeiende zaak, zonder dat we de kaders van de 'Onderwijzing', het Woord van de Thora, uit het oog en vooral uit het hart zouden verliezen.

Athbash-waarde en Grote waarde

De *athbash-waarde* is de getalsmatige uitdrukking in het alfabet van het *transcendente aspect* van de werkelijkheid die wij onder woorden willen brengen. De Wonderbare kant van al het Zijn. Het Zijn onder de noemer van het *Mysterie van het Zijn*. Het Zijn niet vanuit de dominantie van onze eigen optiek, maar vanuit de voor ons onkenbare zienswijze van de Eeuwige, de Scheppende Kracht van dit Heel-Al. Niet dat wij die dus toch 'stiekem' zouden kunnen weten, maar wel dat er een dergelijke beschouwing mogelijk is en ook zeker 'Daar-Boven' zal bestaan. De *athbash-waarde* erkent een *Perspectief van de Eeuwige* op deze wereld. Niet de wereld zoals wij die zien en interpreteren vanuit de 'veelheid', maar zoals *de Maker* die zal zien vanuit zijn 'Heelheid'. Een totaal tegenover-gestelde visie dus. Dat zo'n Visie *kan bestaan* en al mijn menselijke, al-te-menselijke interpretaties volkomen omkeert!

De werkelijkheid, dit zijn, is voor de mens, de mens die zich nog verwondert, altijd het *Mysterie van het Zijn*, iets wezenlijk onkenbaars. Dat geldt voor ieder detail van het zijn, elke zandkorrel, elke ster. Dáárom kleeft aan ieder woord dat de pretentie heeft om deze werkelijkheid, deze *Levende Goddelijke Werkelijkheid* te beschrijven een buiten-gewone getalswaarde: de *athbash-waarde*. Een waarde die alles omkeert. Een *tegen-waarde*. Een *spiegel-waarde*. Een verrassend moment.

Een getal dat in verlegenheid brengt. Dát is de *athbash-waarde*! Een inleving in het *Goddelijk Perspectief*, om daarmee rekening te houden. Alleen dat! De *athbash-waarde* zet het gangbare rationele denken op zijn kop om dat denken te bevrijden van een dreigend intellectueel autisme, een zelfgenoegzaamheid van het denken zónder *principiële onwetendheid*.

Praktisch houdt de *athbash-waarde* in dat wat hier 1 is (de *aleph*), bij de Eeuwige wellicht 400 (de *thav*) is, en wat hier 2 is (de *beth*), bij de Eeuwige, volstrekt omgekeerd, 300 (de *shin*) is, enzovoort. Met andere woorden: een alfabet met *schaduw-waarden*: wat hier links is, is daar rechts. Wat hier rechts is, is daar links. Een verrassend verschil. De *athbash-waarde* bevrijdt het schrift van een zekere één-zijdigheid die uitmondt in platte definities en een *ont-wonderde* beschrijving van de werkelijkheid. Iets waar onze tijd steeds meer last van heeft. In deze lezingen benoem ik de *athbash-waarde* dikwijls als het *Perspectief van de Eeuwige* en gaat het erom dat de mens leeft vanuit zijn *grote waarde*. Vanuit de getalsmystiek wil dat zeggen: de *dialog* tussen de *uiterlijke waarde* en de *athbash-waarde*. Een concreet voorbeeld: het begrip אָת , *oth*, teken, $1-6-400 = 407$ (*uiterlijke waarde*), heeft als *athbash waarde* $400-80-1 = 481$, en daarmee als *grote waarde* $407 + 481 = 888$... En interpreteer ik: élk van de 22 *othoth*, de 22 tekens van het Hebreeuwse alfabet, verlangt naar de Achtste Dag, om de mens anders te doen ZieN. Woorden willen begrepen zijn als voertuigen naar de Komende Wereld, als *Levende Woorden* die mij ontknopen uit al te nauwe zelf-definities. Levende Woorden herscheppen mij. Of, zoals de franse rabbijn en filosoof *Marc Alain Ouaknin* het ergens verwoordde: *de opstanding der doden, dat is de opstanding van het Woord*.

Inzicht in de *athbash-waarde* vergt een diepe bezinning. De *athbash-waarde* voegt aan elk woord een '*transcendente dimensie*' toe, en dat móét, want elk woord heeft de pretentie een stukje '*Levende Werkelijkheid*' te beschrijven, of het zich daar nu van bewust is of niet. Woorden beschrijven niet het Zijn, maar het *Mysterie van het Zijn*, met andere woorden: zie ik nog het *Wonderbare Gehalte* van het Zijn? Zie ik nog, dat ik eigenlijk helemaal *niet* weet wat ik zie, ook al ben ik met alles zo dodelijk vertrouwd? Sterft de '*Levende Werkelijkheid*' in de groeven van mijn schrift, of is er een kans, *in het schrift zelf*, om daaraan te ontsnappen. De *athbash-waarde* rekent met die kans, de Eeuwige rekent daarin mee. De *athbash waarde* verbeeldt het *Perspectief van de Eeuwige*. En toch: het is een *menselijke*, 'heilige truc', maar onmisbaar en zeer wezenlijk, gegrond in de Ene. De Eeuwige telt niet, dan alleen met de maat van Vrede. Al het Vele vindt plaats in de Hele, de Ene, de Heilige. De *athbash waarde* en de *grote waarde* willen ons daarmee confronteren. De *grote waarde* schept zo een getalsmatig beeld van het gaan in *Dialog* met de Eeuwige.